

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πρώτον αριθμούντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Χίλια κ' ἐνιακόσα κ' ἕξη
κ' ὅλα χάπια Μπαρμπαλέξη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἰναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δὲ κα φράγκα καὶ ἴσ' τὸ χέρι.

Δεκατέσσερες Γεννάρη,
Παράμεντο θ' ἀριθμῶν.

Εἰκοσιτέσσερα δὲν ἐνιακόσα,
καὶ πάλι ψάλλομε γιὰ μπάλους τόσα.

Ὁ τοῦ Παρνασσοῦ χορὸς
εὐθυμὸς καὶ ζωηρὸς.

(Ὁ Περικλῆτος περπατεῖ μὲ βήματα μεγάλα
μονάχος του καὶ σκεπτικὸς τοῦ Παρνασσοῦ τὴν σάλα.)

Π.— Τώρα θάλθοῦν οἱ Βασιλεῖς
κ' οἱ προὔχοντες τοῦ Βασιλεῖα...
τάχα θάλθῃ κ' ὁ Φασουλῆς
μὲ τὴν γνωστή του φαμελιά ;

Νὰ ζῇ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῇ ; καὶ μένε Περικλῆτο...
ἡ γαλαρία γέμισε καὶ μοιάζει σὰν μπουκέτο,
παύει καὶ ὁ ῥόδα τοῦ Μαγροῦ καὶ κροίνους μυροβόλους,
καὶ καὶ τσουκνίδες μερικαῖς κ' ἀγκάθια καὶ τριβόλους.

Ὅτε δὲ πάρω τοὺς χοροὺς παρόλ ν' ὄννεῖ παγάννα...
κ' ἡ Πανᾶ, πρωτόβγαλτη, καὶ τῆς Κοτσάν' ἡ μάννα,
καὶ τοῦ Λεβιδ' ἡ δεσποινὴς ἡ λευκοφορεμένη,
κ' ἡ θεά της ἡ Δεμερτζή, καὶ μιὰ παραβαμμένη,
κ' ἡ Πολυζώη μὲ τὰ μπλέ καθὼς κ' ἡ Κοσμετάτου...
ὁ χορὸς πῶς φθάν' ἡ φαμελιά τοῦ Μεγαλειοτάτου.

Τώρα τοῖς ἡ γαλαρία κ' ὅλο κάνει κροὶ κροὶ...
βλέπω τὴν Ἀντωνοπούλου τοῦ Γεωργάκη τὴν μικρὴ,
καὶ τῆς δαδὸ Γαβριελίδη,
καὶ τῆς δαδὸ τοῦ Κανελλίδη.
Καὶ τοῦ Κούπα τὴν Ἑλένη τὴν παρατηρῶ λοξὰ,
καὶ μὲ τὴν ἀδελφὴ της, τὴν κυρία Μεταξά.

Πέταξε, μαρὰ καὶ νοῦ,
σὲ Νεράιδες ἀσπροφύραις...
βλέπω καὶ τῆς Κομανοῦ,
μάννα δηλαδὴ καὶ κόραις.

Βλέπω καὶ τὴν Ἀξελού, ποῦχει καλωσύνης χάρι,
καὶ μιὰ Σάρα τῆς Γραφῆς, ποῦχει καὶ καθρέφτη πάρει.
Ἦλθε τώρα κ' ἡ κυρία τοῦ Μπαμπάνου μὲ τὴν κόρη,
ποῦ γραρεύει ποιοδόντους... νὰ καὶ μία σὰν ἀγόρι.

Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ γερά...
ἡ Κορῶνα τώρα μπαίνει...
οὔρεα... ζήτω... τραλαρά.

Ἀμέσως πρὸς ὑποδοχὴν σπεύδει τῶν Βασιλέων
ὁ τοῦ Συλλόγου Πρόεδρος, ἤγουν ὁ Τιμολέων,
καὶ τὸν σπαθάτο συναντῶ Ντιντὴ τὸν Δελαπόρτα,
ποῦ πρῶτος πρῶτος καρτερεῖ τοὺς Βασιλεῖς σ' τὴν πόρτα.

Ἀρχίζει πάλι τοῦ χοροῦ μεγάλη φασαρία
κ' ἐγὼ κολλῶ τὰ μάτια μου ᾤψηλά σ' τὴ γαλαρία.
Ἰδὼν κ' ἡ Πῶπ, πρωτόβγαλτη... βλέπω καὶ μιὰ σὰν φάβα...
ἐφέτος ὅμως δυστυχῶς ἀπουσιάζ' ἡ Κάββα.
Νὰ κ' ἡ κυρία Ράινεκ, καὶ μιὰ ξανθὴ σὰν Ροῦσσα,
πλὴν δυστυχῶς κ' ἡ Βλάχκαλη δὲν φαίνεται παρούσα.

Ὅμως ἰδὼν κ' ὁ Φασουλῆς... φαμελικῶς προβάλλει...
καλῶς μᾶς ἦλθες, μὲν ἀμὶ... πῶς ἦταν τοῦτο πάλι ;
Καμπόσοι καὶ στοῦ Παρνασσοῦ μοῦ' λένε τὸν μπάλο
πῶς θάλθῃς δίχως ἄλλο,

ὅμως ἐγὼ, βρὲ Φασουλῆ καὶ τοῦτο δὲν τὸ πιστεύω...
Φ.— Ἐπὶ καιρὸν ἐμόναζα καὶ τοὺς χοροὺς ἐκηστένα,
μὰ φέτος ἀπεφάσισα στοὺς μπάλους νὰ τὸ δῶ
καὶ τὴν χορομανίαν μου πρὸς ὅλους θὰ κηρύξω.

Π.— Καλὰ μοῦ λὲν πῶς μόνα των δὲν φθάνουν τὰ γεράματα,
μὰ πάντα συνοδεύονται κ' ἀπὸ τὰ ξεμωράματα.

Φ.— Ὅταν μοῦ λένε γιὰ χοροὺς ὁλόκληρος σκυρῶ.

Π.— Βλέπω καὶ τὴν κυρία σου μαζί μὲ τὴν Μυρτώ,
νὰ καὶ τὸ παντρεμμένο σου κοριτσί κ' ὁ γαμπρός σου,

ποῦ βγήκαν τώρα στους χορούς ...
 Φ. — Μὴ χάνης τὸν καιρὸ σου, κί' ὠδήγει με' στὸν Παρνασσὸ καθὼς καί' στὸ Παλάτι.
 Π. — Ἐδῶ θὰ βῇς τὸν Ἰταλὸ, τὸν Πρέσβη τὸν Μπολλάτη, τὸν Δειβὰδὰ τοῦ Ναυτικοῦ, ποῦναί' στὸν μπάλο ταῦρος ἀκάματος καὶ λαῦρος, κί' ἐκείνο τὸ ποδάρι του, ποῦ πέρουν τὰ χε σπάσει, ἐφέτος ἔγινε καλὰ καὶ θὰ διασκεδάσῃ.
 Ἐδῶ κί' οἱ δύο Κόκορη, Δημήτριος καὶ Λυκοῦργος, ὁ μὲν δεινὸς γιαιτὸς δοντιῶν, ὁ δὲ δεινὸς χειροῦργος.
 —
 Ἐδῶ ποῦ λές κί' ἡ Τράπεζα Φραγκοῦλη-Κασιελίδη, ἔδῳ θὰ βῇς τὸν Κατσαρὸ, μὰ καὶ τὸν Γαργαλίδη, ποῦ νέο' στήν Κυβέρνησιν ἐπέβαλε κανόνι... ἔδῳ κί' ὁ Γεώργιος Μπαλτατζῆς ἐδρίσκειται, κωθῶνι, κί' ὅλο μὲ τὴν Προγκήπισαν Σοφίαν ὁμιλεῖ... ἐχάρηκα πραγματικῶς διὰ τὸν βοήθα... ἦταν καὶ τοῦτος Ὑπουργὸς νὰ γίνῃ, Φασουλῆ, πλὴν ἀτυχῶς ἐπέλαχε κί' ἔμεινε μὲ τὴν γλύκα.

Ἐδῶ ποῦ λές μὲ τ' Ὄσμανῆ θὰ δῇς τὸν Σιδερίδη καὶ τὸν ἀγαπημένο μας, τὸν Γιάννη τὸν Πετρίδη, κί' ἔδῳ πολλοὺς τὸ μάτι σου σπαθάνους θὰ κιαλάρῃ, κί' ἀπὸ τοῖς Χαρτουλάρηδες τὸν ἐνὰ Χαρτουλάρη.

Φ. — Ἡ Μοῦσα μας ἐγκώμια νυχθημερὸν ἄς πλέκῃ.
 Π. — Κύνταξε κί' ἔναν' Ἐλβετὸ' μιροστά σου σὰν λελέκι... χορεύει μόνον μὲ κονταῖς κί' εἰν' ἕνας λιμαδόρος... νὰ κί' ὁ Πουλάρκος ὁ γλυκὸς, ὁ καὶ σηματοφόρος, μαζὶ μὲ τὴν κυρία του τὴν καλοκαμωμένη, στὰ κάτασπρα ντυμένη.

Γνώρισε καὶ τὸν Παυλίδη, νερόγαμπο καὶ ναυπηγὸ, τὸν ἐγνώρισε καί' ἐγώ.
 Σ' ὅλους τοὺς χοροὺς χορεύει τὴν κυρία του καὶ μόνῃ, γένος Θεοδωρακίη, μεταλλεῖα κί' Ἐρμιόνη.

Ἐν τοσοῦτῳ, Φασουλῆ, παμφιλτάτη κεφαλή, κύντα τώρα μὲς' στοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἀδελφούς Κεφάλους, τὸν μὲν ἐνα δικηγόρο κί' ἀνθυπίαρχο τὸν ἄλλο, κί' ὁ Γενήσαρλης μὲ τοῦτον λέν πῶς πιάστηκε στὸν μπάλο.

Φ. — Ὁ Σύλλογος ὁ Παρνασσὸς δικαίως ἀννυμεῖται... κύντα τί κόσμος, Περικλῆ, χυμῶ' στή σάλα μέσα, κί' Ἀλκιβιάδης ὁ Καμπᾶς σὺν γὰ παραπονεῖται πῶς φέτος δὲν τὸν χόρεψε καμμία Προγκηπέσα.

Κύνταξε γύρω λέοντας, μὰ κύντα κί' ἀντιλόπας... νὰ κί' ὁ Πανᾶς ὁ ραδινός, ὁ Τζώρτζης ὁ θαλασσινός, ἐσχάτως μόλις ἀφίχθεις μὲς' ἀπὸ τὰς Εὐρώπας. Νὰ κί' ὁ Σπιθάκης, δικαστής, κί' ἕνας σὰν Ἰουδαῖος, κί' ὁ Ντὶ Δημητράκοπουλος, δικαστικὸς σπουδαῖος, Κόνσολας καὶ Γενήσαρλης, δρὸ χορευταί μας ὄντως, ἐκείνος μὲν τοῦ μέλλοντος κί' αὐτὸς τοῦ παρελθόντος.

Ὁ Θεοτόκης αἰὶν τί' στὸν Ἀνακτα φρελλίζει... μὰ νὰ κί' ὁ Τζούλιος Μυργαλῆς, ὁ ναυτικὸς ὁ προσφιλέτης, ποῦ' στὰ χροσὰ γαλιέει.
 Π. — Χορεύει μὲ τὸν Πρόεδρον ἢ Παννυηλοτάτη.

Φ. — Μπαίνουν φεγγαροπρόσωποι κί' οἱ δύο Κορμετῆς, τέσσαρες Μαζαράκηδες, ἀγαπημέν' ἀγόρια, τέσσαρες Μαζαράκηναις κί' ἡ Παρισιάνα χώρια.
 Π. — Μὰ πῶς τὸν βρίσκεις, Φασουλῆ, καὶ τὸν Ἰωαννίδη;
 Φ. — Ἐνὰν ἀνθυποπλοίαρχο μελαχροινὸ καὶ νόστιμο.
 Π. — Ἀμμε καὶ τούτῃ τὴν κυρά, ποῦ μοιάζει σὰν σάνδι;
 Φ. — Ἡ κοκκαλιάραις τῶν χορῶν πρέπει νὰ δύνουν πρόσωπο.
 Π. — Κύντα τὴν Χρόνη τὴν Σμυρνή μὲ κόκκινα σὰν μέλι, ἦλθε καὶ τούτῃ' στὸ χορὸ κί' ἄφησε τὸ κοσέλι.
 Φ. — Βλέπω τὴν Ὀλγα μὲ τὰ ρόζ τὴν τοῦ Καρακισάνη.
 Π. — Πότε θάλθοῦν οἱ Βουλευταί;
 Φ. — Δὲν ξέρω, μπεχμάνη.
 Π. — Δὲς τὸ καρὲ τοῦ Βασιλῆα, τοῦ τόσον φιλολάου.
 Φ. — Ἰδὸν μὲ μπλε πρωτόβγαλτη κί' ἡ Παπανικολάου, κί' ἡ Δαῖρπελδ, Γιορέιχενμὲ λευκά, τὸν ὀφθαλμὸν ἐντροπὴ μὰ κί' ἡ κυρία Ζέγγελη μὲ χρώματα περίφημα.
 Π. — Πῶ! πῶ! τί κόσμος, Φασουλῆ, ποῦ δὲν χορεύει βέλιον.
 Φ. — Προβάλλ' ἡ Δέδε μὲ τὰ μπλε, μὰ κί' ἡ Χουσοβελόνη.
 Π. — Ἰδὸν βοῶπις ἔρχεται κί' ἡ κόρη Κουτσαλέτη.
 Φ. — Μοῦ λέγουν ἡ Κυβέρνησις κακὰ πῶς θὰ ξεμπλέξῃ.

Π. — Δὲς τὴν Δελαπόρτα, μαῦρα καὶ καναρινὴ μανίκα.
 Φ. — Μπα! κί' ἡ δρὸ τοῦ Σιμοπούλου σὰν τὰ μῆλα τὰ φρούρα.
 Π. — Ὁ καλὸς ὁ Βασιλῆας μας τῆς σιμώνει, στραβοκάνη, κί' ἔρωτῇ τὴν μικροτέραν : ὁ πατέρας σας τί κάνει;
 Φ. — Πῶς μ' ἀρέσ' ἡ Παύλου Λάμπρου, κόρη Ζέμα δηλαδὴ, σὲ φιλάνθρωπα κονσέρτα σὰν ἀηδόνη κελαιδί.
 Π. — Πῶς μ' ἀρέσει κί' ἡ Μελά, τοῦ Βασιλῆ δηλοῦτι... μὲ τῆς λίσαις τῶν χορῶν θὰ σοῦ πηξῶ τὸ σηκί.
 Φ. — Ἐρχεται κί' ὁ Μαργαρίτης, μὲ πολυκὰ σπαθάνος.
 Π. — Πλησιάζει κί' ὁ Ρικάνης, καββαλάρης κοινοστάς.

Φ. — Κί' ὁ Τσάκωνας ὁ προσφιλέτης προσέρχεται μετὰ στολῆς, ὅπου πολλοὶ στὸ Ναυτικὸ τὴν λέν Μακεδονίστικα...
 Π. — Τέτοια στολὴ πολλὰς φοραῖς κί' ἐγὼ τὴν ἐλμπιστικα.
 Φ. — Μὰ καὶ τὴν ἀδελφοῦλα του τὴν βλέπω μὲ γαλιέ, ποῦναί' κορίτσι γνωστὸ καὶ ἀφράτο δίχως νάξια.
 Π. — Νὰ κί' ὁ Σιμόπουλος ὁ φίς, νέος κί' αὐτὸς ἀνατροφῆς, ποῦ θέλει ταυτοκίνητα, κί' ὅπως ὁ κόσμος ἔχει, μ' αὐτὰ στὸ πόδι σήκωσε τὸν κάθε καροτσέρη.

Φ. — Φθάνει μὲς' ἀπ' τὸ Παρὶσι καββαλάρης ζωνερὸς Σωτηρόπουλος ὁ Γιάννης, γλωσσολόγος μαλλιαρός.
 Π. — Βλέπω καὶ τὸν Δαραλέξη... ὦχ! ἀμάν, Χριστέ, κί' ἄς φέξῃ.

Φ. — Φύλαξέ με μὲς' τὸ πλῆθος ἀπὸ πάτημα καὶ βοῦνο...
 Π. — Δὲς τὸν Παπακωνσταντίνου, τοῦ Μηχανικοῦ τὸν Νίκο, ποῦναί' μέλος, ὅπως ἔχεις, ἐκλεκτὸν τοῦ Παρνασσὸ κί' ὑποδιευθύνει τώρα τὸν χορὸν ἐκ περισσοῦ.
 Φ. — Λαμπρὸς ποτὲ φωσφόρος τῶν νυκτῶν ἐφώτιζε σκηνὰς τὰς Ἑλληνίδας, ὁπότε τὴν κυρίαν του κρατῶν προβαίνει Τσουκαλᾶς ὁ Πελοπίδας.

Κί' ὁ μπουστονίστι ὁ πρῶτος, ὁ Δεμπέ, χορεύει, Περικλέτο μου μεμπέ, τὴν Μαζαράκη, ποῦταν' στὸ Παρὶ, καὶ παπαρούνας μπόλικαις φορεῖ.
 Κί' ἐγὼ μ' αὐτὸν φτερόν τὴν πατοῦνα μου, κί' ὅλαις ἢ παπαρούνας, παπαρούνα μου.

Φ. — Νὰ κί' ὁ Δέλι' Ἀντωνιάδης μὲ χαρίσματα περίσσια, ἀκατήγορος, Περικλέτο, ποῦλδε τὴν ἀπ' τὰ Παρὶσια.
 Π. — Νὰ κί' ὁ Νίκος ὁ Πολίτης... πῶς κυτᾷ στὴ γαλαρία κί' ὡσὲν κορτεζάρη τὴν χρυσὴ του τὴν Μαρία, ποῦ δὲν χόρεψε κί' ἐφέτος σὰν καὶ πέρουν τὸν συρτό...
 Φ. — Τὴν πρωτόβγαλτη τοῦ Ρούκη δὲς, σαράβαλο κυρτό.
 Π. — Καὶ τὸν Καζαντζῆ σοῦ φέρνω νὰ γνωρίσῃς, Φασουλῆ, πῶς φέρνεις παγκοσμίον καλλιτέχνη' στὸ βιολί.
 Φ. — ἔχω καὶ τὴν ἀδελφὴν του... μὰ' στὸ πιάνο δὲν τῆς βγαίνει καὶ τῆς καλλονῆς ἐπῆρε τὸ βραβεῖο μὲς' στὴ Βιέννη.

Π. — Στάσου νὰ δῶ κί' ἀπὸ κοντὰ τὸν Κώστα τὸν Τρικούπη.
 Φ. — Κί' ὁ Κυβερνήτης ἔρχεται τοῦ Σέντινελ, χαλινούπη, καὶ μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς, ποῦναί' σαπνομαρίας, καὶ κάνουν πασαγιάς.
 Π. — Ἐλίσσαξαν μὲ τὸ χορὸ κί' ὅλοι φωνάζουν : ἦλθες.
 Φ. — Γαλιέ κί' ὁ πρωτόβγαλτος ἀρχαιολόγος Φίλμος.
 Π. — Κί' ὁ γέρο-Βάμβας ἔρχεται, πρωτόβγαλτος καὶ τοῦτος...
 Φ. — Πιλοσημονὴ νεότητος καὶ τί γερόντων πλοῦτος!
 Π. — ἔχεις τὴν Λίτσου, Φασουλῆ ;... τί σῶμα λιγερό!...
 Φ. — Μπουένος Ἀίρες ἦλθε γιὰ τὸ χορὸ.

Φ. — Κύνταξε καὶ τὴν Λοσίου τὴν Φιφίκα, βρὲ γαλιάνδρα, ποῦναί' σουξὲ μεγάλο καὶ ἀδὰς' στὴν Ἀλεξάνδρα.
 Π. — Καμαρόν καὶ τὴν κόρη καὶ τὴν μάννα καὶ τὸν Κώστα, ποῦναί' καὶ τὴν Βερζοπούλου καὶ μὲ τίσπρα τὴν Λακώστα.
 Φ. — Πι φουσιμὸς περὶ φημος!... πόσον μὲ τέρεπ' ἡ θεά!...
 Π. — Στῆς Παπαφράγκου πρόσσεξε, μὰ καί' στῆς Μαθαθέα.
 Φ. — Ὅμως ἰδὸν κί' ὁ Ράμπιμπο κί' ὁ τῆς Ἀδιστριάς Μάκκνυ.
 Π. — Πῶς ἦθελα τὰ χεῖλη των νὰ τοὺς τὰ κάνω μάκι.
 Φ. — Π. Πρόσσεξε τῶν Ἀννάμεων καὶ πλῆθος ἀγαλαῖου.
 Π. — Ἀμμε κί' ὁ κομμενέμενος ὁ Κούλης τί σοῦ λέει;
 Φ. — Βλέπω καὶ τὸν Βελούδιον, τὸν δάσκαλο τοῦ πιάνου, ὁ ἔχων τῆς Ἀμερικᾶς ὁ Πρόξενος προβάλλει.
 Π. — Νόστιμος ὁ Χαρίλαος κί' ὁ Στέφανος Στεφάνου, κί' ὁ Μπότος στὸ Θέατρο τοῦ Τέλη τοῦ Πετσάλη.

Π. — Ἐκ τῆς Ρωσσίας ἔρχεται κί' ἡ Μπασορέφ, κασιδή... θαρρῶ πῶς κάποιος πιάστηκε κί' ἀκούεται βρισίδι ὁδὸ μὴν ἐντύπωσιν πολλὴν μοῦ κάνει, φίλε Δόγη, κί' ἡ Τεργεσταία σύζυγος τοῦ Γιάννη Θεολόγη.

Φ. — Πάει' στὸ καπνιστήριον κί' ὁ Κόντιες μὲ καμάρι, κί' ἀμέσως τρέξε, Φίγαρο, νὰ πάρῃς τὰ ποτιστῆρα,

καὶ κάπνισέ το γιὰ νὰ δῇς : σὰν τί καπνὸ φουμάρει.
 Π. — Μὰ καὶ τὸν Στεφανὸ πουλο κυτᾷ' τὸν ὄρατο.
 Φ. — Ὡς τὴν ἀν δὲν μποροῦντες νὰ πᾶς' στὸν Δευτεράτο.
 Π. — Τῆς Ὑπουργίνας κύνταξε, μὰ καὶ τῆς Πιλαβίου.
 Φ. — Ὅλους τοὺς μπάλους' στὴν καρδιά τοὺς ἔχω διὰ βίον...
 Π. — Ἐδῶ θαρρεῖς Συνέδριον τῶν ἱατρῶν πῶς εἶναι...
 νὰ κί' ὁ Φωκάς κί' ὁ Πανουργιάς, κί' ὁ Κεῖνος, Ἀρλεκίνης, ὁ δόκτωρ Ἀσθμανιός, κί' ὁ Κυταρίδης ραδινός.

Φ. — Ἡ Φασουλῆ μὲ προσκαλεῖ... πᾶω κί' ἐγὼ μαζί της...
 Π. — Εἶναι παρὼν κί' ὁ Νομικός, μὰ καὶ τῆς Τραπεζίτης.
 Φ. — Σώπα καὶ μοῦ ἀρστήνεται κί' ὁ νέος ὁ Βουλευτής, ὁπὲρ τὸ δέον προπαλὸς ντεμοναζέλα πρώτης.

Π. — ἔχεις τὴν Ἀντίνα ποῦλιν, δηλαδὴ τὴν Κορναῖα;
 Φ. — Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν σου' στὴν Κορναῖα καὶ στὴν Καλλιὰ.
 Π. — ἔχεις τὴν Θεοδωρίδην; ἔχεις καὶ τὴν Φερεντίνου;
 Φ. — Τοῦτ' οἱ μπάλοι θὰ μᾶς σταίλουν εἰς τὴν Παναγὰ τῆς Τήρου.
 Π. — Πάμε νὰ περὶσθῇ μὴθαις ὁ κομμενέμενος τῆς Ἑστίας.
 Φ. — Νίτος κί' ὁ Σωτηριάδης τῆς ἀρχαίας Ὀρεστείας.
 Π. — Στὴν κυρίαν Ἀγγελίστην κί' ὡς τὴν προσοχὴ σου.
 Φ. — Γιατὶ νὰ χεραῖς τοὺς μπάλους νὰ κολάζῃς τὴν ψυχὴ σου;
 Π. — Βλέπεις τὴν Ἰωαννίδου τὴν Χρηστίναν, βρὲ σαλιάρη;
 Φ. — Μὲ τὸν ἑαδελφὸν τοῦ Ρούφο συναντῶ τὸν Κανακάρη.
 Π. — Πῶς μ' ἀρέσ' ἡ Κουτσογιάννη μὲ τὰ τριανταφυλλά!
 Φ. — Στῆς γρηαῖς τῆς γαλαρίας στέλλω πύρινα φιλά.
 Π. — Μὴ μὲ σπρώχνῃς σὰν ἀγρόικος, ἀλλὰ βλέπε, πατριώτη, τὴν Χαρίκλεια τὴν Λάμπρου καὶ τὴν Ζώρα καὶ τὴν Δότη.

Ἄδεις καὶ τὸν Ἀποστολίδην, τὸν ἀγαπητὸν τὸν Πέτρον,
 πῶς σὺν Ἀργὸς ἐπιβλέπει καὶ μὲ φρόνησι καὶ μέτρο.
 Φ. — Κόβουν ῥάβουν γὰρ τὸν μπάλο κάμποσοι μπουρζοαζί.
 Π. — Νὰ καὶ ὁ κύριος Ραφτάκης καὶ ἡ Ραφτάκινα μαζί.

Φ. — Ὅλο γλέντα, Περικλέτο, καὶ μὴν εἶσαι σαχλομποῦφος...
 γὰ καὶ ὁ παλαιοντολόγος, ὁ Θεόδωρος ὁ Σκοῦφος,
 ποῦ σπονδάζει παραρχαίους σκελετοὺς τῶν ἱππαρίων,
 ὄλων τῶν ἰχθυοσαύρων καὶ ὄλων τῶν μεγαθηρίων.
 Νὰ καὶ τοῦτος μὲς στοῦ μπάλου τάνθη καὶ τὰ λείρια,
 καὶ ἔδαφος σπονδῆς εὐρῆκε στὰ Κοκκαλοθήρια.

Π. — Εἶναι καὶ πολλὰς εἰς πούλου,
 Προεδρίν Ἀργυροπούλου,
 πρόσθετες καὶ τὴν Ροιτοπούλου
 καὶ τὴν Ἰορδανοπούλου
 καὶ τὴν Φώφη Χαλκοπούλου
 καὶ τὴν Κατερινοπούλου.

Φ. — Σώπα καὶ θὰ φῶς σβερχαῖς.

Π. — Ἄκουσε καὶ μερικαῖς
 μὲ κατάληξιν εἰς νοῦ,
 δηλαδή τὴν Γαλανοῦ
 καὶ τῆς Ἀραβαντινοῦ.

Φ. — Τῶν Μακεδόνων, Περικλῆ, κυτῶν τὸν Γερογιάννη...

σώπα γὰρ τὸν ἀκούσαμε... προσφώνησι μοῦ κάνει,
 καὶ λέει νέος Ὁμηρος ἐγὼ πῶς εἶμαι μόνος,
 καὶ ἐγὼ τὸ παραδέχομαι πολὺν μετριοφρόνως.

Π. — Κλάψε μὲν χήρα, Φασουλῆ, σὺν μαραμένον ἄνθος.

Φ. — Ἴδου καὶ οἱ δὲ Μαθητόπουλοι, καὶ ὁ Ναυτικὸς ὁ Μάνθος
 πῶς διενθύνει τὸ χορὸ μὲ τέχνη καὶ εὐστοφία...

Π. — Χορεύει τώρα βιζαβὶ καὶ ἀντίκρυστὴ Σοφία,
 καὶ ὁ Γεώργιος ὁ καὶ χημικὸς τὸν κατακαμαρόνει.

Φ. — Μοῦ λὲν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ πῶς ἦλθε καὶ ἡ Βρονώνη.

Π. — Πριγκήπων καὶ Πριγκηπιστῶν θαυμάζω τὴν ἀφέλεια.

Φ. — Κι ὁ Κρίστας τᾶλλο τὸ καρὲ τὸ διενθύνει τέλεια.

Π. — Ὅλους τοὺς διενθύνοντας ὀφείλεις γὰρ τοὺς στέφῃς.

Φ. — Στὴν Ἀλγεξίρας γίνεται γὰρ τὸ Μαρόκο σκέψις,
 καὶ ἐμεῖς κονσκουσουρεύουμε
 καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χορεύουμε.

Π. — Ἀληθινὰ πῶς ἔλεγχω θὰ βάλουν καὶ στὴν Κρήτη;

Φ. — Τὶ κυλικεῖο θαυμαστὸ καὶ αὐτὸ τοῦ Ζαβορίτη.

Μὲ τὰς περιποιήσεις του τὰς τόσας σὲ σκλαβώνει,
 καὶ ἂν Ζαβορίτης λέγεται ποτὲ δὲν τὰ ζαβώνει.

Π. — Γὰρ αὐτὸ τὸ λογοπαίγνιο θὰ φῶς καμμὰ στὰ μοῦτρα.

Φ. — Γὰρ δὲς πῶς ἐφαλάκρωσε κάποιον γνωστοῦ μας κοῦτρα.

Π. — Κυτάζω τοῦ παλῆου καιροῦ χορεύτριας καμπόσας.

Φ. — Ὁ χρόνος, Περικλέτο μου, τῆς ἔχει κάνει γκρίσας.

Π. — Ὡ σεῖς καιρῶν γνωρίσματα καὶ γήρατος ὄνειδη.

Φ. — Μὰ κύττα τὸν Ἀγαθοκλῆ τὸν καὶ Κωνσταντινίδη
 μαζί μὲ τὸ κορίτσι του, τὴν Πόπη δηλονότι,
 ποῦ τὸ πρῶτὴν πάντρευε μετὰ τοῦ Κυπριώτη,

καὶ ἤμουν στοὺς γάμους τοὺς χρυσοῦς καὶ ἐγὼ, κοντεντιάδη.

Π. — Χαρά της... νύφη τὸ πρῶτὴ καὶ στὸ χορὸ τὸ βράδυ.

Φ. — Χαρὰ σὲ νύφαις καὶ γαμπρὸς, καὶ καθενὸς χαρὰ του.

Π. — Νὰ καὶ ἡ Σαρσέντη μὲν χαρὰ, καὶ ἡ δεσποινὶς ἡ Σιράτιον.

Φ. — Κάποιος περιεργάζομαι τὰ μπράτσια τὰ λευκώλενα.

Π. — Νὰ καὶ ὁ Κοκόλης γελαστὸς μαζί μὲ τὴν Κοκόλενα.

Γὰρ κύττα μία παρεκεῖ...
 τὸ μοῦτρο της ὑποφερό...
 τῆς παίζει βάλς ἡ μουσικὴ
 καὶ αὐτὴ χορεύει τὸν συρτό.

Π. — Πάντα περνῶ μὲ τοὺς χοροὺς χαριτωμένα βράδια.

Φ. — Μὴν ἀκουμπᾷς ἀπάνω μου τὰ δρό σου τὰ ξεράδια.

Μεγάλος κάθε σύγχρονος τοῦ κράτους Ριγκολέτος
 καὶ ἐγὼ καὶ ὁ Περικλέτος,
 μέγας καὶ ὁ πάλαι Περικλῆς τῆς γῆς τῆς γεννητέρας,
 ἀθάνατος καὶ ὁ Περικλῆς, τοῦ Παρνασσοῦ κλητήρας.

Κι ἕνας φίλος ξεκουτήρας, ἱκανότης εἰδική,
 ἔκανε στατιστικὴ
 γὰρ τοῦ Παρνασσοῦ τὸν μπάλο,
 καὶ ἄκουσε γὰρ σοῦ τὴν ψάλω.

Μοῦ γράφει πῶς παρίσταντο καὶ δύο ζωτοχήρας
 καὶ δώδεκα πολυφρονταις, ποῦ χουν τσουβάλα λίρας,
 μὰ καὶ ἄπροικαις σαράντα δρό, ποῦ λὲν τὰ σῦκα σῦκα,
 καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ, ποῦ λὲν πῶς ἔχουν προῖκα.
 Ἐπίσης δὲ παρίσταντο πενήντα παντρεμμένας,
 ἐκ τῶν ὁποίων δύο τρεῖς κάπως ξελογασμένας.

Ὅκτω γοργαῖς παμπόνηραις μὲ στήθη κοκκαλάρικα,
 τριάντα δρό μεσόκοπαις καὶ πέντε βυζανήρικα,
 ἑνέα ταβανόσκουπαις καὶ τρεῖς κονταῖς, βουλώματα,
 ἑξήντα καλλιβλέφαροι καὶ δύο μὲ τραχώματα.

Ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐμέτρῃσε τριάντα σαρανιάρηδες,
 ποῦ τὸ μουστάκι στρίβοντας ἔχουσαν σὺν Πάριδος
 καὶ ἔβλεπαν ποῦ γὰρ ῥίξουνε τῆς ἐκλογῆς τὸ μῆλο
 καὶ παρ' ὀλίγον ἔλειψε γὰρ φάη καὶ ἕνας ξύλο.
 Ἐπίσης ἐλογάριασε διακόσους δικηγόρους,
 πενήντα πέντε Ναυτικούς, ἑξήντα σπαθοφόρους,
 γυατροὺς καμμὰ σαρανιάρηδες, μὰ τόσους καὶ ὑπαλλήλους,
 ἑνέα τραπεζιτικούς μὲ θέσεις ἐπιζήλους,
 τριάντα δύο φαλακροὺς, δεκάξη κοιλαράδες,
 ἑνὰ μὲ φτώχεια δυνατὴ καὶ δέκα μὲ παράδες,
 πέντε σπανοὺς ἀκάθαρτους καὶ δύο ξουρισμένους,
 μὲ φαβορίταις τέσσερες καὶ δώδεκα βαμμένους,
 ἑξ γερωντοπαλλήκαροι καὶ πέντε ζωτοχήρους,
 ποῦ φρενιασμένοι πηγαιναν κοντὰ στοὺς ποδογύρους,
 εἴκοσι δρό Καθηγητὰς, βιομηχάνους δέκα,
 καὶ ἕναν, ποῦ μόνος σήκωνε πολλῶν λιτρῶν μαντέα.

Καὶ ὄνομα παρίσταντο Κωστάκηδες σαράντα,
 Ἑλλαις καὶ Ἑλέναις δεκαπτά, Νικόλαοι τριάντα,
 παρόστη καὶ ἕνας Νικοκλῆς,
 μὰ καὶ ἕνας ἄλλος Περικλῆς,
 Πέτροι καὶ Παῦλοι μερικοὶ καὶ Ἀντώνηδες καμπόσοι,
 σαράντα πέντε Γιάννηδες μ' ἑνὸς κοκκόρου γνώσι,
 Μαρτίαις τριανταεπτά καὶ μία Μαρτιώ,
 καὶ Γεώργηδες εἰκοσιτρεῖς, ὁ Βασιλῆας καὶ ἐγὼ.

Ταῦτα καὶ αὐθεντικὴν
 καὶ ἀκριβῆ στατιστικὴν,
 ποῦ κειμήλιον θὰ μείνῃ στῶν χορῶν τὰ χρονικά
 καὶ ὅλο θὰ τὴν σχολιάζουν τοῦ καιροῦ τὰ λαδικά.

Ψάλε τοὺς χοροὺς, κυνῶπα,
 δὴπως καὶ ἄλλα γὰρ σὲ μέλη...
 καὶ ἄλλοτε θαρρῶ σοῦ τόπα:
 κόσμος εἶναι, τέτοια θέλει.

Καὶ καμπόσαις ποικιλταῖς,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελταῖς.

Τὴν αὖριον Κυριακὴν στοῦ Παρνασσοῦ τὴν σάλα
 μεγάλη γίνετ' ἑσπερὶς ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων,
 καὶ ἀμέσως ὅλοι τρέξετε στὸν Παρνασσὸ πηλάλα
 πρὸς ἀνακούφισιν μικρῶν μακροχρονίων πόνων.